

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0357/2012

31.10.2012

POROČILO

o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki) (12562/2011 – 2012/2138(INI))

Odbor za zunanje zadeve

Poročevalec: Arnaud Danjean

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
MANJŠINSKO MNENJE	22
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	23

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki) (12562/2011 – 2012/2138(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki, zlasti dela o evropski skupni varnostni in obrambni politiki (SVOP) (12562/2011 – C7-0000/2012),
- ob upoštevanju poročila podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko Svetu z dne 23. julija 2012 o skupni varnostni in obrambni politiki,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o skupni varnostni in obrambni politiki z dne 23. julija 2012,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o skupni varnostni in obrambni politiki z dne 1. decembra 2011,
- ob upoštevanju pobude za združevanje zmogljivosti iz Genta, ki je bila sprožena septembra 2010 na neformalnem zasedanju obrambnih ministrov EU,
- ob upoštevanju členov 2, 3, 24 in 36 Pogodbe o Evropski uniji,
- ob upoštevanju točke 43 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju¹,
- ob upoštevanju naslova V Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju ustanovne listine Združenih narodov,
- ob upoštevanju evropske varnostne strategije z naslovom „Varna Evropa v boljšem svetu“, ki jo je Evropski svet sprejel 12. decembra 2003, in poročila o njenem izvajanju z naslovom „Zagotavljanje varnosti v spreminjajočem se svetu“, ki ga je Evropski svet sprejel 11. in 12. decembra 2008,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2010 o izvajanju evropske varnostne strategije in skupne varnostne in obrambne politike²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. novembra 2010 o civilno-vojaškem sodelovanju

¹ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

² UL C 349E, 22.12.2010, str. 63.

in razvoju civilno-vojaških zmogljivosti¹,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 11. maja 2011 o razvoju skupne varnostne in obrambne politike po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe²,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2011 o vplivu finančne krize na obrambne sektorje držav članic EU³,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 15. oktobra 2012 o razmerah v Maliju,
 - ob upoštevanju člena 119(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve (A7-0357/2012),
- A. ker prihaja do precejšnjih sprememb geostrateškega okvira skupne zunanje in varnostne politike (SZVP) ter skupne varnostne in obrambne politike (SVOP), še zlasti zaradi pretresov na Bližnjem vzhodu ter v severni Afriki (vključno z revolucijami, konflikti in menjavami režimov v Libiji, Tuniziji, Egiptu in Siriji), pojava novih akterjev z regionalnimi in celo svetovnimi ambicijami na mednarodnem prizorišču ter preusmeritve prednostnih nalog obrambne politike Združenih držav Amerike na azijsko-pacifiško območje;
- B. ker se hkrati povečujejo grožnje in izzivi za svetovno varnost, in sicer zaradi negotovosti, povezanih z ravnanjem državnih in nedržavnih akterjev (kot so teroristične organizacije), vpletenih v programe, s katerimi se nevarno spodbuja širjenje orožja za množično uničevanje (vključno jedrskega orožja), pa tudi z razvojem lokalnih kriz, ki potekajo v neposredni bližini EU in imajo velike regionalne posledice (na primer trenutni sirski konflikt), z nepredvidljivim potekom tranzicijskega procesa v arabskih državah in njegovimi varnostnimi razsežnostmi (na primer v Libiji in na Sinajskem polotoku), z razvojem afganistansko-pakistanskega območja ob načrtovanem umiku vojaških sil zveze Nato ter vse hujšimi terorističnimi grožnjami v Afriki, zlasti v Sahelu, na Afriškem rogu in v Nigeriji;
- C. ker je splošno priznano, da so podnebne spremembe bistveno gonilo in večkratna grožnja svetovni varnosti, miru in stabilnosti;
- D. ker mora Evropska unija na te grožnje in izzive odgovoriti soglasno, ter tako zagotoviti usklajenost in delovati v duhu solidarnosti med državami članicami ter uporabiti vsa sredstva in instrumente, ki jih ima na voljo za zagotavljanje miru in varnosti za svoje državljane;
- E. ker je na podlagi SVOP, ki je sestavni del SZVP, katere cilji so opredeljeni v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji, Uniji zagotovljena operativna sposobnost, ki temelji na civilnih in vojaških sredstvih;

¹ UL C 99E, 3.4.2012, str. 7.

² Sprejeta besedila, P7-TA(2011)0228.

³ Sprejeta besedila, P7-TA(2011)0574.

- F. ker mora SVOP utrditi svoj prispevek k miru in stabilnosti v svetu, in sicer prek misij in operacij v okviru celostnega pristopa, ki ga vodi Evropska unija v odnosu do določene države ali regije, kar se lahko izvaja tudi z večstranskim sodelovanjem v mednarodnih (zlasti Organizaciji združenih narodov) in regionalnih organizacijah ali z njimi, pri čemer je treba ravnati v skladu z ustanovno listino ZN;
- G. ker sta razoroževanje in neširjenje orožja sestavna dela SVOP, ki ju je treba poudariti v političnem dialogu EU s tretjimi državami in pomenita obveznost za EU v skladu z mednarodnimi konvencijami in sporazumi; ker je taka zaveza v celoti v skladu s ciljem SVOP, ki zadeva razvoj civilnih in vojaških zmogljivosti;
- H. ker je bilo z Lizbonsko pogodbo uvedenih nekaj pomembnih novosti, ki zahtevajo krepitev SVOP, vendar še zdaleč niso v celoti izkoriščene;
- I. ker je EU po letu 2003 v okviru evropske varnostne in obrambne politike ter kasneje SVOP začela 19 civilnih misij in sedem vojaških operacij, pri čemer 11 civilnih misij in tri vojaške operacije še potekajo;

STRATEŠKI OKVIR ZA SVOP

Nov strateški okvir

1. poudarja, da je namen EU postati svetovni politični akter na mednarodnem prizorišču, kjer želi spodbujati mednarodni mir in varnost, varovati svoje interese v svetu ter zagotavljati varnost svojih državljanov; meni, da mora biti EU zato sposobna sprejeti odgovornost v zvezi z mednarodnimi grožnjami, krizami in konflikti, še zlasti v svoji neposredni bližini; v zvezi s tem poudarja, da mora biti EU pri svojih politikah dosledna ter mora hitreje in učinkoviteje sprejemati navedene odgovornosti;
2. v zvezi s tem poudarja, da mora EU potrditi svojo strateško avtonomijo z močno in učinkovito zunanjo, varnostno in obrambno politiko, ki ji bo po potrebi omogočila tudi samostojno ukrepanje; poudarja, da je zadevna strateška avtonomija neizvedljiva brez verodostojnih civilnih in vojaških zmogljivosti; opozarja, da se strateška avtonomija gradi ob upoštevanju obstoječih zavezništev, zlasti z zvezo Nato, in ohranjanju močne čezatlantske povezave, kot je poudarjeno v členu 42 Pogodbe o Evropski uniji, ter ob ustreznem upoštevanju in utrditvi resničnega večstranskega sodelovanja kot vodilnega načela mednarodnih operacij kriznega upravljanja EU;
3. je zaskrbljen zaradi morebitne strateške oslabitve, ki grozi EU ne le zaradi vztrajnega zmanjševanja proračunov za obrambo zaradi svetovne in evropske finančne in gospodarske krize, ampak tudi zaradi postopne sorazmerne marginalizacije instrumentov in zmogljivosti kriznega upravljanja, zlasti vojaških; ugotavlja tudi, da imajo nezadostne zaveze držav članic na tem področju neugoden vpliv;
4. meni, da ima Unija pomembno vlogo pri zagotavljanju varnosti držav članic in državljanov Unije; je prepričan, da bi morala okrepiti svojo varnost in varnost svojega sosedstva in je tako ne bi smela prepustiti drugim; vztraja, da mora biti EU sposobna znatno prispevati k mirovnim operacijam po svetu;

5. ugotavlja, da so evropsko varnostno strategijo, ki je bila pripravljena leta 2003 in dopolnjena leta 2008, čeprav so analize in trditve, vključene vanjo, še vedno utemeljene, dogodki prehiteli, saj ne zadostuje več za dojetje današnjega sveta;
6. zato ponovno poziva Evropski svet, naj visoki predstavnici/podpredsednici Komisije naloži pripravo bele knjige o varnosti in obrambi EU, v kateri bodo opredeljeni strateški interesi EU ob upoštevanju spremenljivih groženj, varnostnih zmogljivosti držav članic, zmognosti institucij EU, da učinkovito ukrepajo v okviru varnostne in obrambne politike, ter ob upoštevanju spremenljivih groženj in razvoja odnosov z našimi zavezniki in partnerji kakor tudi z državami v razvoju;
7. poudarja pomen takega strateškega okvira, ki bo vodil zunanje delovanje EU in oblikoval jasne prednostne naloge varnostne politike;
8. ugotavlja, da mora bela knjiga temeljiti tako na pojmih, ki so jih leta 2003 in 2008 uvedle evropske varnostne strategije, kot na novih varnostnih pojmih, ki so se pojavili v zadnjih letih, kot so „odgovornost za zaščito“, človekova varnost in učinkovit multilateralizem;
9. poudarja pomen izvajanja tehničnega pregleda vojaških prednosti in slabosti držav članic EU s pomočjo Evropske obrambne agencije (EDA) in v sodelovanju z zvezo Nato; je prepričan, da bo bela knjiga podlaga za prihodnji strateški pristop EU in bo zagotovila smernice za namene srednje- in dolgoročnega strateškega načrtovanja tako civilnih kot vojaških zmogljivosti, ki jih je treba razviti in pridobiti v okviru SVOP;
10. pozdravlja sklepe Sveta z dne 23. julija 2012 o skupni varnostni in obrambni politiki ter napoved seje Evropskega sveta o obrambnih vprašanjih, ki bo potekala v letu 2013; spodbuja države članice in predsednika Evropskega sveta, naj v priprave na sejo Sveta vključijo Parlament;
11. pozdravlja poročilo visoke predstavnice/podpredsednice Komisije o glavnih vidikih in temeljnih odločitvah SZVP, ki je deloma posvečeno vprašanju varnosti in obrambe; vendar hkrati vztraja, da potrebujemo bolj velikopotezno vizijo prihodnosti SVOP; poziva države članice, naj v razmerah, ko se mnoge krize, tudi v neposredni bližini Evrope, nadaljujejo, Združene države pa vse očitneje v njih sodelujejo drugače kot doslej, ob podpori visoke predstavnice/podpredsednice Komisije v polni meri izrabijo instrument, ki ga ponuja Lizbonska pogodba;
12. pozdravlja prispevek weimarske pobude, ki sta se ji pridružili Španija in Italija, da bi ponovno oživili agendo SVOP, in ki je spodbudno vplivala tudi na tri bistvena področja, tj. na institucije, operacije in zmogljivosti; poziva k ohranitvi zavez, ki so jih sprejele te države, da bi tako ohranili velikopotezno vizijo SVOP, in njihova dejanja dojemata kot zgled, ki bi mu morale slediti in se mu pridružiti vse druge države članice;

SVOP v središču celostnega pristopa

13. pozdravlja sklepe Sveta z dne 23. julija 2012 o skupni varnostni in obrambni politiki ter napoved, da bosta Komisija in visoka predstavnica/podpredsednice Komisije pripravili skupno sporočilo o celostnem pristopu; spodbuja tako Komisijo kot visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj v ta prizadevanja vključita Parlament;

14. poudarja, da moč EU v primerjavi z drugimi organizacijami temelji na njeni edinstveni zmožnosti, da v podporo svojim civilnim in vojaškim operacijam kriznega upravljanja v okviru enega samega političnega telesa – visoke predstavnice/podpredsednice Komisije – uporabi celotno paleto političnih, gospodarskih, razvojnih in humanitarnih instrumentov, tovrstni celostni pristop pa ji zagotavlja enkratno in dragoceno prožnost ter učinkovitost;
15. vendar hkrati meni, da mora izvajanje celostnega pristopa zagotavljati odzivanje Unije na specifična tveganja z ustreznimi civilnimi in/ali vojaškimi sredstvi; vztraja, da se mora celostni pristop opirati na SVOP v taki meri, kot se opira na druge instrumente zunanjega delovanja;
16. poudarja, da je SVOP s svojimi operacijami glavno orodje EU za krizno upravljanje, saj zagotavlja politično verodostojnost in prepoznavnost delovanja Unije ter hkrati omogoča politični nadzor;

Izvajanje Lizbonske pogodbe

17. opozarja, da je bilo z Lizbonsko pogodbo uvedenih nekaj pomembnih novosti na področju SVOP, ki še niso bile uresničene; v zvezi s tem obžaluje, da je visoka predstavnica/podpredsednica Komisije prezrla prejšnje resolucije Parlamenta, v katerih je pozival k aktivnejšemu in skladnejšemu napredku pri izvajanju novih instrumentov, ki jih je uvedla Lizbonska pogodba:
 - Svet lahko za ohranitev vrednot Unije in v korist njenih interesov zaupa izvedbo misije skupini držav;
 - države članice, ki glede vojaških zmogljivosti izpolnjujejo višja merila in so sprejele večje medsebojne obveznosti na tem področju v zvezi z najzahtevnejšimi misijami, lahko vzpostavijo stalno strukturno sodelovanje;
 - s to pogodbo sta bili vpeljani klavzula o medsebojni obrambi in klavzula o solidarnosti;
 - Evropski obrambni agenciji so bile zaupane pomembne naloge, povezane z razvojem vojaških zmogljivosti držav članic, vključno s krepitvijo industrijskih in tehnoloških temeljev obrambnega sektorja, določanjem evropskih zmogljivosti in politike oboroževanja ter izvajanjem stalnega strukturnega sodelovanja;
 - ustanoviti je treba zagonski sklad za pripravljalne dejavnosti za misije, ki se ne krijejo iz proračuna Unije;
18. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj zagotovi potrebne spodbude za razvoj vseh potencialov Lizbonske pogodbe, da se na ta način EU zagotovijo vse možnosti ukrepanja na mednarodnem prizorišču v okviru njenega celostnega pristopa, in sicer z „mehko silo“, po potrebi pa tudi z odločnejšim delovanjem, ki se mora vedno skladati z ustanovno listino ZN;
19. poziva države članice, naj si skupaj s podpredsednico Komisije/visoko predstavnico in Svetom aktivno prizadevajo za vključitev določb Lizbonske pogodbe, ki zadevajo SVOP, v svoje nacionalne obrambne strategije;
20. pozdravlja razširitev misij, ki jih je mogoče voditi v okviru SVOP, v primerjavi s

prejšnjimi petersberškimi nalogami, kot je določeno v členu 43 Pogodbe o Evropski uniji; vendar hkrati ugotavlja, da se ta ambicija ne kaže v odločitvah, sprejetih od ustanovitve Evropske službe za zunanje delovanje;

CIVILNE IN VOJAŠKE OPERACIJE

21. poudarja, da je SVOP doslej prispevala h kriznemu upravljanju, ohranjanju miru in krepitvi mednarodne varnosti; poudarja, da mora zdaj SVOP ukrepati v vseh vrstah kriz, tudi v zelo intenzivnih konfliktih v soseščini, pri čemer si mora prizadevati, da bo imela dejanski vpliv na terenu;
22. ugotavlja, da trenutno poteka 14 operacij, in sicer 11 civilnih in 3 vojaške; pozdravlja začetek treh novih civilnih operacij poleti 2012, in sicer na Afriškem rogu (EUCAP Nestor), v Nigru (EUCAP Sahel Niger) in v Južnem Sudanu (EUAVSEC Južni Sudan), ter načrtovanje civilne misije za podporo pri nadzoru meja v Libiji; meni, da so te misije prvi znak ponovne oživitve agende SVOP; poudarja, da je treba izboljšati okvir za izkušnje, pridobljene na misijah in pri operacijah;
23. vendar obžaluje, da EU v celoti ne izkoristi vojaških orodij SVOP, čeprav bi bilo mogoče intervencijo SVOP utemeljiti z več krizami, zlasti v Libiji in Maliju; poudarja, da je treba razmisliti o pomoči pri reformi varnostnega sektorja v državah arabske pomladi, zlasti v severni Afriki in v saheljski regiji; v tem okviru spodbuja poglobitev tekočega načrtovanja morebitnih vojaških operacij in sočasno poziva k ponovni oceni potekajočih misij;
24. poziva tudi države članice, naj svoje izjave podkrepijo z dejanji ter uporabijo obstoječa sredstva, protokole in sporazume, da bi dale svoje zmogljivosti na voljo SVOP, na primer v obliki taktičnih bojnih skupin ali skupnih delovnih skupin;

Zahodni Balkan

25. opozarja na in pozdravlja politični, strateški in simbolni pomen delovanja EU na zahodnem Balkanu, ki je prispevalo k miru in varnosti v regiji; vendar hkrati opozarja, da se ta regija še naprej sooča s številnimi izzivi, ki za Unijo predstavljajo preizkus verodostojnosti; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije in Svet, naj ponovno ocenita varnostni prispevek EU na zahodnem Balkanu, zlasti na področju krepitve pravne države, varstva manjšinskih skupnosti in boja proti organiziranemu kriminalu in korupciji;
26. pozdravlja dosežke prve civilne misije EUPM v Bosni in Hercegovini, ki se je končala 30. junija 2012 in je vzporedno z operacijo EUFOR Althea pripomogla k dialogu med entitetami, ki sestavljajo to državo, in h krepitvi pravne države;
27. ugotavlja, da se število uslužbencev, ki sodelujejo v operaciji EUFOR Althea v Bosni in Hercegovini, ki se je začela leta 2004, nenehno zmanjšuje, zato podpira zaključek te misije in novo obliko pomoči EU na področju krepitve zmogljivosti in usposabljanja oboroženih sil Bosne in Hercegovine;
28. podpira vlogo misije EULEX Kosovo, ki deluje v občutljivem političnem okolju, in pozdravlja podaljšanje mandata misije za dodatni dve leti do 14. junija 2014;

29. poudarja njeno pozitivno vlogo pri pomoči Kosovu v spopadanju z organiziranim kriminalom na vseh ravneh in pri vzpostavitvi pravne države ter pravosodnega, policijskega in carinskega aparata, ki ne bo podvržen političnemu vmešavanju, v skladu z najboljšimi mednarodnimi in evropskimi praksami in standardi; je seznanjen s preoblikovanjem in zmanjšanjem misije, kar je jasen znak o napredku, doseženem doslej;
30. vendar poudarja, da bo potrebnega še veliko truda, da bo misija EULEX popolnoma izpeljala naloge, ki so ji bile zaupane, in da bo pridobila polno zaupanje prebivalcev Kosova, še zlasti srbske skupnosti; poziva misijo, naj okrepi delovanje na severu Kosova, se temeljiteje vključi v preiskovanje in pregon primerov korupcije na visoki ravni;
31. poziva posebno preiskovalno delovno skupino misije EULEX, naj še naprej preiskuje in čim bolj skrbno in natančno odgovori na vprašanja iz poročila Sveta Evrope o resničnosti obtožb glede trgovine z organi; poziva EULEX, naj ob popolni podpori držav, ki prispevajo k misiji, izvede program zaščite prič, med drugim na primer z ukrepi za preselitev prič, da bo mogoče izvesti natančne sodne postopke za ugotovitev dejstev;
32. ugotavlja, da je na Kosovu za zagotovitev varnosti še naprej potrebna navzočnost enot KFOR ter da povezave med vojaško misijo zveze Nato in civilno misijo EU še vedno sprožajo številna vprašanja o učinkovitosti in nadaljnjem obstoju zadevne misije; zato poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj redno poroča o napredovanju misije EULEX, katere mandat je bil podaljšan do 14. junija 2014, kar pozdravlja, kakor tudi o njenih dosežkih in odnosih z vojaškim mehanizmom zveze Nato;

Afriški rog

33. pozdravlja novo strategijo EU za Afriški rog, s katero je bil vzpostavljen celovit pristop za boj proti piratstvu in razlogom zanj, pa tudi vlogo Unije kot gonilne sile, kar zadeva varnostna vprašanja v tej regiji, saj se s tem krepi prepoznavnost in verodostojnost EU na področju kriznega upravljanja; pozdravlja vzpostavitev operativnega centra EU maja 2012 za podporo misijam SVOP na Afriškem rogu;
34. ugotavlja, da trenutno v zadevni regiji potekajo tri operacije (EUNAVFOR Atalanta, EUTM Somalija in EUCAP Nestor), ter poudarja, da je treba delovanje EU še naprej usklajevati s prizadevanji mednarodne skupnosti in zlasti Afriške unije, da bi tako zagotovili delujočo in demokratično Somalijo; meni, da operativni center EU vodi k učinkovitejšemu usklajevanju v okviru strategije za Afriški rog;
35. glede na razvoj političnih in varnostnih razmer v Somaliji priporoča, da države članice in visoka predstavnica/podpredsednica Komisije v posvetovanjih z legitimnimi oblastmi Somalije, Afriško unijo, Medvladno oblastjo za razvoj (IGAD) in Združenimi državami Amerike preučijo možnost uvedbe procesa reforme varnostnega sektorja;
36. pozdravlja začetek misije EUCAP Nestor in poziva Tanzanijo, naj sprejme misijo, ki ima za namen krepitev zmogljivosti pomorske obrambe Džibutija, Kenije in Sejšelov ter podporo pravni državi v Somaliji (najprej v Puntlandu in Somalilandu) z ustanovitvijo odgovorne obalne policije in pravosodnega aparata, ki v celoti spoštuje pravno državo, preglednost in človekove pravice;

37. poziva k uskladitvi misije EUCAP Nestor s preostalimi pobudami v zvezi s pomorsko varnostjo, kot sta MARSIC in MASE, ki se financirata iz instrumenta za stabilnost oziroma Evropskega razvojnega sklada; priporoča razširitev misije EUCAP Nestor na druge države, takoj ko bodo izpolnjeni pogoji;
38. pozdravlja bistveni prispevek operacije EUNAVFOR Atalanta k boju proti piratstvu v Adenskem zalivu in v zahodnem delu Indijskega oceana in njen humanitarni prispevek k zagotavljanju pomorske varnosti z varovanjem ladij svetovnega programa za prehrano in drugih ranljivih plovil ter odobrava podaljšanje njenega mandata do decembra 2014; odobrava tudi razširitev področja delovanja te misije na priobalno območje Somalije ter v ozemeljske in notranje vode; poziva države članice, naj za to operacijo zagotovijo ustrezne zračne in pomorske vire, ter spodbuja trgovske ladje k nadaljnji uporabi dobrih praks plovbe, da bi tako omejile tveganje napada; pozdravlja prispevek Nizozemske k operaciji Atalanta v obliki ekipe za varnost na krovu, katere namen je zagotavljati varnost humanitarnih konvojev, in spodbuja druge države članice, naj prispevajo na podoben način;
39. potrjuje, da je mogoče piratstvo enačiti z organiziranim kriminalom, in zato meni, da je treba za zagotovitev svobodne trgovine in zavarovanje pomembne pomorske poti preprečiti gospodarsko dobičkonosnost te dejavnosti in temeljne vzroke za piratstvo ter se v ta namen dolgoročno zavezati spodbujanju dobrega upravljanja in samozadostnih, legitimnih gospodarskih priložnosti za prebivalstvo; poziva Komisijo in Svet, naj sprejmeta vse potrebne ukrepe za zagotovitev sledljivosti finančnih tokov, nastalih zaradi te dejavnosti, ter poenostavitev izmenjave informacij med operacijo EUNAVFOR Atalanta in Europolom;
40. izpostavlja pozitivno vlogo misije EUTM Somalija, v sklopu katere je bilo ob tesnem sodelovanju z Ugando, Afriško unijo in Združenimi državami Amerike izurjenih več kot 3.000 somalijskih nabornikov, od katerih jih je bilo približno 2.500 že ponovno vključenih v somalijske varnostne sile, pri čemer se spodbuja pravna država; meni, da je misija s krepitvijo somalijskih varnostnih sil in sil AMISOM precej prispevala zlasti k izboljšanju položaja v Mogadišu in njegovi okolici; poziva misijo, naj osredotoči svoja prizadevanja na vzpostavitev odgovornih in preglednih poveljniških in nadzornih struktur ter finančnega okvira, ki bi omogočil redno izplačevanje plač, pa tudi omejevanje primerov dezertiranja izurjenih vojakov;
41. odobrava podaljšanje mandata misije EUTM Somalija do decembra 2012 s poudarkom na zmogljivostih poveljevanja in nadzora, specializiranih zmogljivostih ter zmogljivostih za samostojno usposabljanje somalijskih nacionalnih varnostnih sil, da bi lahko pristojnosti usposabljanja prenesli na lokalne akterje; ugotavlja, da bo morala EU svoja prizadevanja za usposabljanje nadaljevati še po letu 2012, in zato poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj, ko bodo varnostne razmere v Somaliji to dovoljevale, preuči možnost celotnega ali delnega prenosa tega izobraževanja v predele Somalije, ki so pod nadzorom oblasti, da bi se tako izboljšal varnostni položaj; priporoča, da se misiji EUTM Somalija omogoči tesnejše sodelovanje v procesu zaposlovanja in vključevanja osebja, ki je bilo deležno tega vojaškega usposabljanja;
42. poudarja, da bi bilo mogoče model operacije EUTM, ki EU ob sorazmerno skromnem

finančnem, materialnem in človeškem vložku zagotavlja vodilno regionalno vlogo v Vzhodni Afriki, uporabiti še na drugih območjih, zlasti v Sahelu;

Sahel

43. je izjemno zaskrbljen, ker v Sahelu nastaja območje nestabilnosti, ki ga zaznamujejo splet kriminalnih dejavnosti, zlasti trgovina s prepovedanimi drogami, orožjem in ljudmi, ter oborožene operacije skrajnih terorističnih skupin, ki spodkopavajo ozemeljsko celovitost držav v regiji in katerih delovanje bi lahko privedlo do vzpostavitve trajnostnega območja brezpravja na delu malijskega ozemlja in k njegovi širitvi na sosednje države, zaradi česar so tam vse bolj ogroženi evropski interesi in evropski državljani, ki so že bili žrtve umorov in ugrabitev; poudarja, da je treba podpreti stabilno vlado v Maliju, da bi preprečili razpad države ter širjenje kriminala in konflikta, do katerega bi lahko pri tem prišlo;
44. opozarja, da te razmere ogrožajo varnost celotnega evropskega ozemlja; zato poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije in Svet, naj začneta hitro in v celoti izvajati strategijo EU za Sahel, ki je bila sprejeta marca 2011, ter sprejmeta ustrezne varnostne ukrepe, po potrebi misije SVOP, da bi državam te regije pomagali pri krepitvi njihovih zmogljivosti za boj proti čezmejnemu organiziranemu kriminalu in terorističnim skupinam;
45. pozdravlja začetek misije EUCAP Sahel Niger, katere namen je zlasti pomagati Nigru pri spopadanju z zadevnimi varnostnimi izzivi; ugotavlja, da se ta misija popolnoma sklada z okvirom celostne strategije za Sahel, vendar hkrati obžaluje, ker zadeva samo eno državo, druge države iz te regije – še zlasti Mali – pa se srečujejo z nujnimi in velikimi potrebami po krepitvi svojih zmogljivosti, da bi lahko odgovorile na grožnje svoji ozemeljski celovitosti;
46. pozdravlja sklepe Sveta z dne 15. oktobra 2012 o razmerah v Maliju, v katerih zahteva, da se delo nujno nadaljuje z načrtovanjem morebitne vojaške operacije SVOP, zlasti z razvojem pojma kriznega upravljanja, ki se nanaša na preoblikovanje in usposabljanje obrambnih sil Malija;
47. poziva k nadaljnjemu načrtovanju operacije v podporo prestrukturiranju malijskih oboroženih sil – v povezavi z Gospodarsko skupnostjo zahodnoafriških držav –, da bi tako povečali učinkovitost varnostnih sil te države in ji omogočili ponovni prevzem nadzora nad svojim ozemljem;

Libija

48. pozdravlja preteklo humanitarno pomoč in dejavnosti civilne zaščite v Libiji in sosednjih državah, s katerimi so Komisija in države članice podprle organizacije ZN; vendar meni, da bi bila lahko libijska kriza za EU priložnost, da pokaže sposobnost bolj celovitega ukrepanja, po potrebi tudi vojaškega, pri tem pa v celoti spoštuje resolucije varnostnega sveta ZN, če v neposrednem sosedstvu izbruhne kriza, ki neposredno vpliva na stabilnost vsega območja; obžaluje, da je bila Unija zaradi pomanjkanja skupne politične volje držav članic in ideološkega oklevanja v zvezi z možnostjo, da bi delovala z lastnimi zmogljivostmi, potisnjena na stranski tir; je seznanjen z oklevanjem nekaterih članic

varnostnega sveta ZN, ki ne želijo pooblastiti EU za začetek humanitarne vojaške operacije v Libiji;

49. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj iz libijske krize izpelje vse ustrezne sklepe, tako v zvezi s procesom odločanja v EU kot tudi v zvezi z vojaškim posredovanjem zveze Nato, in sicer z vidika zmogljivosti, pa tudi – in predvsem – z vidika politične usklajenosti in solidarnosti med državami članicami ter odnosa med EU in SVOP na eni strani ter zvezo Nato na drugi strani;
50. meni, da mora EU odigrati pomembno vlogo v procesu institucionalnega prehoda v Libiji, še zlasti na področjih demobilizacije in vključevanja pripadnikov revolucionarnih brigad, preoblikovanja oboroženih sil ter pomoči pri nadzoru nad kopenskimi in morskimi mejami; obžaluje, da se prispevek EU v varnostnem sektorju uresničuje počasi ter da težave pri načrtovanju in izvajanju tega prispevka dopuščajo veliko možnosti za dvostranske pobude z dvomljivo prepoznavnostjo in usklajenostjo; podpira pospešitev načrtovanja civilne misije v podporo nadzoru nad mejami;

Južni Sudan

51. ugotavlja, da se je začela misija EUAVSEC Južni Sudan, ki naj bi pripomogla h krepitvi varnosti letališča v Jubi; vendar se hkrati sprašuje o utemeljenosti misije za zagotavljanje varnosti tega letališča v okviru SVOP, saj bi lahko Komisija tako misijo izvedla v okviru svojega instrumenta za stabilnost;

Demokratska republika Kongo

52. poudarja pomen Demokratske republike Kongo za mir in stabilnost v Afriki ter podpira delovanje misije MONUSCO, ki si prizadeva za zaščito civilnega prebivalstva na vzhodu države;
53. pozdravlja prizadevanja EU v okviru misij EUSEC DR Kongo in EUPOL DR Kongo, s katerima želi okrepiti pravno državo v tej državi; vendar hkrati ugotavlja, da sta zadevni misiji glede na obseg nalog, ki so jima bile zaupane, premajhni ter da je za doseganje konkretnih rezultatov potrebno dejavno sodelovanje kongovskih oblasti;

Afganistan

54. pozdravlja misijo EUPOL Afganistan, katere namen je vzpostaviti civilno policijo in pravosodni sistem, ki bi Afganistancem omogočila, da prevzamejo odgovornost za izvajanje nalog na teh področjih, kar je potrebno za obnovo afganistanske države; poudarja, da je ta misija, ki mora nadaljevati delo do 31. maja 2013 in bi jo bilo mogoče podaljšati do 31. decembra 2014, del splošnih prizadevanj mednarodne skupnosti, ki želi Afganistancem omogočiti, da bodo ob odhodu čet zveze Nato leta 2014 sami odločali o svoji usodi; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije in Svet, naj skupaj s Parlamentom poglobljeno razmislita o razvoju celostnega mehanizma Unije in misije EUPOL, zlasti v okviru dogajanj v Afganistanu po letu 2014;

Palestinska ozemlja

55. meni, da je misija usposabljanja palestinske civilne policije EUPOL COPPS – katere namen je pomagati palestinskim oblastem pri krepitvi institucij prihodnje palestinske države na področjih kazenskega pregona in kazenskega pravosodja pod palestinsko upravo in v skladu z najvišjimi mednarodnimi standardi – uspešna; ugotavlja, da ta misija deluje v okviru prizadevanj EU za ustanovitev palestinske države, ki bi mirno sobivala z Izraelom;

56. obžaluje dejstvo, da je misija EUBAM Rafah prekinila operacije, ko je Hamas prevzel nadzor nad Gazo, in da se je število njenih uslužbencev zmanjšalo, vendar hkrati poudarja, da stalna navzočnost v tej regiji kaže, da je EU pripravljena podpreti vse ukrepe, ki bi olajšali dialog med Izraelci in Palestinci; obžaluje, da izraelska vlada ni dovolila, da bi vodja misije EUPOL COPPS hkrati vodil tudi misijo EUBAM Rafah, in da je poveljstvo te misije v Tel Avivu, in ne v vzhodnem Jeruzalemu;

Gruzija

57. poudarja pozitivno vlogo opazovalne misije EUMM Gruzija, in sicer zlasti v podporo dialogu in ponovni uvedbi ukrepov za vzpostavitev zaupanja med stranema, vendar hkrati obžaluje, da tej misiji še vedno ni dovoljen obisk zasedenih ozemelj v Abhaziji in Južni Osetiji, kjer so Evropski parlament, Nato, Svet Evrope in nekatere države članice Rusijo prepoznale kot okupacijsko silo;

Irak

58. ugotavlja, da je misija EUJUST LEX Irak – katere mandat je bil podaljšan do 31. decembra 2013 – prva celostna misija EU za pravno državo, katere namen je prispevati k vzpostavitvi poklicnega sistema kazenskega pravosodja v Iraku, ki bo temeljil na načelu pravne države; vendar hkrati ugotavlja, da položaj v Iraku še zdaleč ni stabilen, kar dokazujejo redni atentati v tej državi, razmere pa še poslabšuje izjemno negotov regionalni okvir;

Povratne informacije o izkušnjah

59. opozarja na pomen povratnih informacij z misij in operacij, ki se izvajajo v okviru SVOP, ter pozdravlja delo, ki sta ga v zvezi s tem opravila direktorat za krizno upravljanje in načrtovanje Evropske službe za zunanje delovanje ter vojaški štab Evropske unije; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj Parlamentu redno poroča o rezultatih tega dela;

60. meni, da so izkušnje, pridobljene v okviru civilnih misij in operacij, zelo pomembne; poudarja, da si je EU izdatno prizadevala na tem področju in dosegla izvrstne rezultate; meni, da bi morali dodano vrednost civilnih operacij EU upoštevati pri usklajevanju prizadevanj s partnerji in zavezniki pri upravljanju mednarodnih kriz;

ZMOGLJIVOSTI IN STRUKTURE VODENJA OPERACIJ

61. ugotavlja, da ima EU v svojih vojaških operacijah še vedno prepogosto težave z oblikovanjem enot ter da je brez verodostojnih zmogljivosti pod vprašajem tudi verodostojnost SVOP; zato poziva države članice, naj ostanejo mobilizirane, da bodo

lahko zagotovile kakovostno osebje in opremo;

62. ugotavlja, da imajo strukture kriznega upravljanja Evropske službe za zunanje delovanje še vedno premalo civilnega in vojaškega osebja, kar zmanjšuje njihovo odzivnost in prispeva k določeni stopnji marginalizacije SVOP; poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj to pomanjkljivost čim prej odpravi; vztraja pri tem, da morajo biti visoka predstavnica/podpredsednica Komisije ter strukture kriznega upravljanja v okviru SVOP neposredno povezani;

Civilno osebje in zmogljivosti

63. opozarja na težave, ki jih imajo države članice pri zagotavljanju ustreznega usposobljenega in dovolj številnega osebja za civilne misije, ki potekajo v okviru SVOP; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj raziščeta, kako pomagati državam članicam pri povečanju števila policistov, sodnikov in visoko usposobljenih uslužbencev na področju javne uprave, ki bi sodelovali na civilnih misijah v okviru SVOP;

64. ugotavlja, da je bil civilni globalni cilj za leto 2010 podaljšan, in pozdravlja sprejetje večletnega programa za razvoj civilnih zmogljivosti; poziva države članice in še zlasti zadevna ministrstva, naj si prizadevajo za njegovo uresničitev;

65. poudarja, da je treba poleg zmogljivosti, ki so omenjene v okviru civilnega globalnega cilja in se nanašajo na policiste, sodnike in visoko usposobljeno osebje na področju javne uprave, razviti učinkovitejše smernice in zmogljivosti za mediacijo, da bi zagotovili zadostna sredstva za pravočasno in usklajeno mediacijo;

66. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da določanje, usklajevanje in razmestitev civilnega osebja za misije SVOP v nekaterih državah članicah še vedno poteka ob uporabi različnih nacionalnih praks in meril; poziva k večjemu usklajevanju med državami članicami in k opredelitvi najboljših praks na tem področju;

67. v zvezi s tem obžaluje, da so visoka predstavnica/podpredsednica Komisije in države članice prezrle prejšnje resolucije Parlamenta, v katerih je ta pozival k zagotavljanju zadostnega števila usposobljenih civilnih uslužbencev in bistvenih zmogljivosti; v zvezi s tem opozarja na sklepe Sveta z dne 21. marca 2011 o prednostnih nalogah glede civilnih zmogljivosti SVOP ter meni, da so spodaj navedeni vidiki še vedno pomembni:

- pritegniti dovolj kvalificiranih in šolanih ljudi,
- razviti ustrezne zmogljivosti za misije, vključno z dokončnim oblikovanjem programskega okolja Goalkeeper, prožnejšimi pripravljalnimi ukrepi, boljšimi mehanizmi za opremljanje civilnih misij (tudi tako, da se poišče stalna rešitev za vprašanje skladiščenja),
- še naprej izvajati dejavnosti za pripravo na civilne misije v skladu z ustreznimi določbami Pogodbe o Evropski uniji,
- izboljšati oceno učinka in uporabo pridobljenih izkušenj,

- okrepiti sodelovanje s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami;

Vojaško osebje in zmogljivosti

68. opozarja, da se EU trenutno sooča s pomembnimi finančnimi omejitvami in da države članice zaradi finančnih, proračunskih in političnih razlogov, ki so ali pa tudi niso povezani s krizo euroobmočja, zmanjšujejo raven svojih proračunov za obrambo ali jih v najboljšem primeru ohranjajo na isti ravni; poudarja, da lahko ti ukrepi negativno vplivajo na njihove vojaške zmogljivosti in s tem na zmožnost EU, da učinkovito sprejme svojo odgovornost za ohranjanje miru, preprečevanje konfliktov in krepitev mednarodne varnosti;
69. se zaveda vse večjih vojaških in oborožitvenih zmogljivosti v Aziji in zlasti na Kitajskem; poziva k širšemu dialogu s to regijo s poudarkom na varnostnih in obrambnih vprašanjih;
70. zlasti poudarja, da je povečevanje števila zunanjih operacij v zadnjih letih (v Iraku, Afganistanu in Afriki, vključno z Libijo) predstavljalo – in še vedno predstavlja – veliko finančno breme za tiste države, ki so sodelovale ali še vedno sodelujejo v teh operacijah; ugotavlja, da zadevni stroški neposredno vplivajo na izčrpavanje in predčasno obrabo opreme, pa tudi na pripravljenost držav, da bi ob upoštevanju omejitev svojih proračunov in zmogljivosti sodelovale v operacijah v okviru SVOP;
71. poudarja, da je skupna vrednost proračunov za obrambo vseh držav članic primerljiva z izdatki glavnih sil v vzponu ter da je torej težava manj proračunska kot politična, saj zajema vse od opredelitve evropskih industrijskih in tehnoloških temeljev pa do združevanja nekaterih operativnih zmogljivosti; poudarja, da bi lahko konzorciji EU, skupne pobude in predlogi za združevanje evropskih podjetij prispevali k razvoju evropske obrambne industrije;
72. ugotavlja, da vojaški poseg v Libiji, ki sta ga začela Francija in Združeno kraljestvo ob podpori Združenih držav Amerike ter ga je nadaljevala zveza Nato, jasno kaže na zmogljivost nekaterih evropskih držav, da se vključijo v zelo intenzivne konflikte, vendar so se hkrati razkrile tudi njihove težave pri dolgotrajnem izvajanju takih posegov, saj jim primanjkuje zlasti temeljnih zmogljivosti na področjih, kot so oskrba z gorivom v zraku, zbiranje informacij ali natančno vodeni izstrelki;
73. opozarja na svojo resolucijo z dne 14. decembra 2011 o vplivu finančne krize na obrambni sektor v državah članicah EU in poudarja, da bi bilo treba priporočila iz te resolucije upoštevati pri razvoju vojaških zmogljivosti držav članic v duhu skupne uporabe in združevanja virov;
74. pozdravlja dvostranske sporazume, kot je francosko-britanski sporazum o vojaškem sodelovanju, ter poziva preostale države članice, naj razmislijo o takih dvo- ali večstranskih sporazumih o vojaškem sodelovanju in povezovanju kot o pomembnem orodju za zmanjševanje stroškov, ki lahko prepreči podvajanje ter predstavlja proces gradnje SVOP od spodaj navzgor in prihodnost varnostnega povezovanja EU;
75. pozdravlja prve dosežke pobude EU za združevanje in skupno uporabo, pa tudi delo, ki ga je opravila Evropska obrambna agencija in je omogočilo opredelitev 11 prednostnih

področij delovanja; zlasti poudarja napredek, ki je bil dosežen na štirih področjih, in sicer pri oskrbi z gorivom v zraku, pomorskem nadzoru, zdravniški podpori in usposabljanju; vendar hkrati poziva k vzpostavitvi strateškega okvira za to pobudo;

76. vendar obžaluje, da pobuda za združevanje in skupno uporabo zaenkrat še ni zapolnila nobene od vrzeli, ki jih opredeljuje globalni cilj 2010; se zaveda oklevanja držav članic, da bi prevzele breme vodenja ene od predlaganih 300 pobud za projekte združevanja in skupne uporabe, ki jih je aprila 2011 predstavil vojaški štab EU;
77. pred sejo Evropskega sveta o obrambi prihodnje leto poziva države članice, naj pregledajo stanje v zvezi z obstoječimi zmogljivostmi v EU in zagotovijo, da bo pobuda v končni fazi trajnostna, da bi lahko začeli proces evropskega obrambnega načrtovanja;
78. pozdravlja predlog Evropske obrambne agencije za razvoj prostovoljnega kodeksa ravnanja glede združevanja in skupne uporabe, da se olajša sodelovanje med državami članicami pri nakupu, uporabi in deljenem upravljanju vojaških zmogljivosti;
79. zlasti podpira projekt v zvezi z oskrbo z gorivom v zraku, ki vključuje tudi nabavni sklop; vendar v zvezi s tem obžaluje pričakovan omejen rezultat prizadevanj, saj bo prišlo samo do obnove obstoječih zmogljivosti, namesto da bi ustvarjali nove; vztraja pri tem, da morajo države članice ohraniti evropski značaj te pobude, in meni, da bi nabavni sklop lahko upravljala Organizacija za skupno oborožitveno sodelovanje (OCCAR);
80. pozdravlja sporazum, ki sta ga 27. julija 2012 podpisali Evropska obrambna agencija in Organizacija za skupno oborožitveno sodelovanje ter bo omogočil institucionalizacijo odnosov med zadevnima agencijama, vzpostavitev tesnejšega sodelovanja na področju programov razvoja vojaških zmogljivosti in izmenjavo tajnih podatkov;
81. opozarja, da je vojna v Libiji razkrila tudi pomanjkanje brezpilotnih izvidniških letal v evropskih oboroženih silah, in ugotavlja, da v Evropi trenutno obstajata dva konkurenčna projekta brezpilotnih letal MALE („srednja višina, dolga vzdržljivost“); opozarja tudi na francosko-britansko sodelovanje na področju bojnih brezpilotnih letal, ki bi se lahko še izboljšalo, če bi se otreslo ekskluzivnosti in bi se odprlo še drugim evropskim partnerjem;
82. meni, da je ustanovitev evropskega poveljstva za zračni prevoz (EATC) konkreten primer uspešne uporabe združevanja in skupne uporabe, ter poudarja, da bi se z oblikovanjem flote A400M v okviru te strukture precej okrepile zmogljivosti EU in njenih držav članic pri razmeščanju sil; spodbuja vse sodelujoče države, naj v evropsko poveljstvo za zračni prevoz vključijo vsa razpoložljiva prevozna sredstva; spodbuja države članice, ki še ne sodelujejo, k sodelovanju v EATC;
83. poziva Komisijo, Svet, države članice in Evropsko obrambno agencijo, naj razmislijo o sprejetju inovativne rešitve za povečevanje zmogljivosti EU pri razmeščanju sil, zlasti kot delu dvotirnega pristopa; javno-zasebno partnerstvo na področju zračnega prevoza, ki se bo zgradilo okrog majhne flote A400M, bi omogočilo tako nudenje humanitarne pomoči ob nesrečah kot prevoz opreme in osebja v sklopu misij in operacij SVOP;
84. vztraja, da bi morali evropske zmogljivosti okrepiti tudi z utrditvijo industrijskih in tehnoloških temeljev evropske obrambne industrije; v zvezi s tem opozarja na pomen

prednostne obravnave evropskega blaga in na smiselnost listine o nakupu evropskega blaga;

85. ugotavlja, da bo finančna in proračunska kriza, s katero se spopadajo EU in njene države članice, privedla do izgube strokovnega znanja, če se na evropski ravni ne bo začel večji dvo- ali večstranski program, to pa bi lahko pomenilo tudi izginotje zelo specializirane industrijske strukture; poudarja, da je gospodarska in finančna kriza prizadela tudi srednje velika evropska podjetja v obrambni industriji ter da ta podjetja prispevajo h gospodarstvu in ustvarjajo delovna mesta v nekaterih državah članicah;
86. pozdravlja predlog Komisije v okviru pobude Obzorje 2020, da EU v prihodnje financira civilne in vojaške raziskave ter javna naročila za potrebe misij SVOP; ugotavlja, da se raziskavam in tehnologiji namenja vse manj sredstev, kar bo dolgoročno vplivalo na zmogljivost Evropejcev, da ohranijo verodostojne obrambne zmogljivosti, ki se bodo opirale na celotno paleto orožja in vojaške opreme; opozarja države članice na njihovo zavezo, da povečajo delež proračunskih sredstev za raziskave in tehnologijo v zvezi z obrambo na vsaj 2 % proračuna za obrambo, in poudarja, da so naložbe v raziskave in tehnologijo na področju obrambe prinesle izvrstne rezultate v smislu civilne uporabe;
87. pozdravlja nedavne pobude in projekte v zvezi s kibernetško obrambo; poziva države članice, naj še tesneje sodelujejo z Evropsko obrambno agencijo pri razvoju lastnih zmogljivosti za kibernetško obrambo, zlasti z namenom krepitev zaupanja ter združevanja in skupne uporabe; pozdravlja dejstvo, da bo kibernetška obramba eno od prednostnih področij raziskav in tehnologije v Evropski obrambni agenciji;
88. pozdravlja prizadevanja Evropske obrambne agencije za ohranitev tehnološke in industrijske baze evropske obrambe (EDTIB) ter pobudo komisarjev Barniera in Tajanija za to, da se v okviru Evropske komisije izoblikuje projektna skupina, pristojna za ohranjanje in razvoj tega strateškega orodja za zagotovitev avtonomije EU in njenih držav članic na področju obrambe; poziva Komisijo, naj Parlament obvešča o aktualnem delu projektne skupine in naj v prihodnje pri tem sodeluje tudi Parlament;
89. poziva države članice, naj v celoti izvajajo direktivo o javnih naročilih na področju obrambe (2009/81/ES¹), da bi tako dosegli večjo medopravilnost opreme in preprečili drobljenje trga, ki pogosto koristi tretjim državam;
90. pozdravlja sporočilo Komisije o industrijski politiki z dne 10. oktobra 2012 z naslovom „Močnejša evropska industrija za rast in oživitev gospodarstva“, v katerem se priznava, da obrambni sektor trpi zaradi močne nacionalne razsežnosti in se napoveduje razvoj celovite strategije za podporo konkurenčnosti obrambne industrije;
91. opozarja na pomembnost načrta za razvoj zmogljivosti, ki ga je izoblikovala Evropska obrambna agencija; poziva države članice, naj ga bolje vključijo v svoje nacionalno načrtovanje in naj pokažejo več pripravljenosti za prispevanje v projekte Evropske obrambne agencije;
92. meni, da morajo Svet in države članice bolj podpirati zmogljivosti Unije, zlasti Evropsko

¹ UL L 216, 20.8.2009, str. 76.

obrambno agencijo, satelitski center EU ter Evropsko akademijo za varnost in obrambo, saj bi z združevanjem omogočili določene prihranke;

93. poziva Svet in države članice, naj Evropski obrambni agenciji zagotovijo ustrezna sredstva in usposobljeno osebje, da bo lahko izpolnila vse naloge, ki so ji bile dodeljene z Lizbonsko pogodbo; poudarja, da je treba to upoštevati v naslednjem večletnem finančnem okviru;

Vesoljska politika v podporo skupni varnostni in obrambni politiki

94. poudarja, da so za zagotovitev avtonomije EU pri odločanju in delovanju potrebna ustrezna satelitska sredstva na področjih vesoljskega sistema zajemanja slik, zbiranja podatkov, komunikacijskih sistemov in spremljanja razmer v vesolju; meni, da bi bili na teh področjih mogoči večja skupna uporaba in združevanje, kot ju omogočajo obstoječi sporazumi na dvostranski ravni ali sporazumi s satelitskim centrom EU, kar zadeva programe Helios, Cosmo-SkyMed in SAR-Lupe; želi, da bi postal program MUSIS, ki bo nadomestil zdajšnjo generacijo satelitov za opazovanje, zgled tako sodelovanja med evropskimi državami kot sodelovanja z Evropsko službo za zunanje delovanje ter politično-vojaškimi organi Unije;
95. v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, naj preučita možnost finančne udeležbe EU pri prihodnjih satelitskih programih vesoljskega zajemanja slik, da bi tako politično-vojaškimi organom Unije in Evropski službi za zunanje delovanje omogočili „projektno usmeritev“ satelitov ter jim v skladu z njihovimi zahtevami in potrebami zagotovili satelitske slike kriznih območij ali regij, v katerih bi bilo treba začeti misijo v okviru SVOP;
96. opozarja na potrebo, da Unija financira projekt GMES, ki mora po zgledu programa Galileo postati ključna infrastruktura EU;

Krepitev zmogljivosti za hitro odzivanje

97. ugotavlja, da kljub spremembam mehanizma ATHENA, prejšnjim resolucijam Parlamenta in doktrini uporabe taktičnih bojnih skupin EU, kot je bilo predlagano na primer v weimarskem pismu, nobena od teh skupin doslej še ni bila razporejena, čeprav bi lahko odigrale vlogo sile, ki bi ji bilo zaupano začetno delovanje do prihoda drugih sil, bolje pripravljenih za trajno delovanje;
98. meni, da je zato spodkopana verodostojnost instrumenta taktičnih bojnih skupin in SVOP nasploh, saj bi bilo te skupine v preteklosti mogoče razporediti; spodbuja države članice, naj ostanejo mobilizirane in naj izpolnijo svoje obveznosti v okviru tega instrumenta ob upoštevanju, da je glede na finančne in človeške vire, ki so vloženi v taktične bojne skupine, neuporaba tega instrumenta kljub številnim priložnostim postala škodljivo breme;
99. poudarja, da bi morali mehanizem ATHENA še bolj prilagoditi in povečati delež skupnih stroškov, s čimer bi pravičneje razdelili breme v okviru vojaških operacij in spodbudili države članice, da bodo manj oklevale pri sprejemanju vodilnih vlog v okviru misij SVOP;

100. podpira proces revizije postopkov kriznega upravljanja, ki bi se moral končati še letos ter s katerimi bi poenostavili hitrejše izvajanje civilnih in vojaških operacij v okviru SVOP; meni, da bi morali postopki kriznega upravljanja ostati del operacij v okviru SVOP in ne bi smeli vključevati drugih instrumentov, saj bi jih s tem lahko otežili; podpira tudi revizijo postopkov financiranja, s čimer bi zagotovili prožnejše in hitrejše črpanje sredstev;

Strukture in načrtovanje

101. meni, da je vloga usklajevanja misij na Afriškem rogu, ki je bila zaupana operativnemu centru, prvi korak k izoblikovanju evropske zmogljivosti za načrtovanje in izvajanje operacij s primernim osebjem ter zadostnimi komunikacijskimi in nadzornimi sredstvi; vendar obžaluje, da center ni trajne narave in tudi ni osrednja točka za načrtovanje in izvajanje civilnih misij in vojaških operacij;

102. znova poziva k ustanovitvi operativnega štaba EU za operativno načrtovanje in izvajanje civilnih misij in vojaških operacij v okviru Evropske službe za zunanje delovanje, po potrebi tudi s stalnim strukturiranim sodelovanjem;

103. ugotavlja, da je Svet v svojih sklepih iz decembra 2011 izrazil željo po krepitvi zmogljivosti vnaprejšnjega načrtovanja; v zvezi s tem podpira povečanje pristojnosti vojaškega štaba EU; meni, da bi lahko operativni center hkrati podpiral vojaški štab EU pri tej nalogi;

104. z zanimanjem ugotavlja, da je bil situacijski center razdeljen na dve novi enoti, to je „situacijsko sobo“ in „obveščevalni center“ ali INTCEN, ter pozdravlja dejstvo, da se bo slednji moral razviti, če želijo države članice razvijati SZVP in SVOP;

105. priporoča, da se v delegacijah EU, ki so za SVOP najpomembnejše, izoblikujejo začasna ali stalna delovna mesta, na katerih bi delali strokovnjaki za varnost, kar bi omogočilo boljše upravljanje varnostnih izzivov; poziva k premisleku o preventivni vlogi, ki bi jo ta mesta lahko imela pri varnostnih vprašanjih in v sistemih zgodnjega opozarjanja;

PARTNERSTVA

EU in Nato

106. ugotavlja, da EU in zveza Nato, ki ju združuje strateško partnerstvo, potrjeno na vrhu v Chicagu, delujeta na več prizoriščih, kot so Kosovo, Afganistan ter boj proti piratstvu v Adenskem zalivu in Indijskem oceanu; v tem okviru opozarja na pomen dobrega sodelovanja med EU in zvezo Nato;

107. meni, da bo razvoj civilnih in vojaških zmogljivosti EU koristil tudi zvezi Nato ter omogočil ustvarjanje sinergij med organizacijama;

108. opozarja, da blokada v zvezi s turško-ciprskim sporom zadevnima organizacijama ni preprečila, da bi vodili politični dialog prek primernih kanalov, sodelovali prek stikov svojega osebja in usklajevali svoje dejavnosti; kljub temu poziva k rešitvi zadevnega spora, da bi tako izboljšali sodelovanje med organizacijama;

109. pozdravlja sodelovanje med EU in zvezo Nato na področju vojaških zmogljivosti, zlasti da bi se izognili morebitnemu podvajanju pobude za združevanje in delitev zmogljivosti EU ter pobude zveze Nato *Smart Defence* (pametna obramba);
110. poudarja pomen praktičnega sodelovanja na področju kibernetike varnosti in kibernetike obrambe, ki temelji na obstoječih dopolnjujočih se prizadevanjih za razvoj obrambnih zmogljivosti, in poudarja, da je v zvezi s tem potrebno tesnejše usklajevanje, zlasti na področju načrtovanja, tehnologije, usposabljanja in opreme;
111. obžaluje razvoj civilnih struktur kriznega upravljanja v zvezi Nato, saj gre pri tem za nepotrebno podvajanje že obstoječih in dobro razvitih zmogljivosti v EU;

EU in Afriška unija

112. pozdravlja sodelovanje med EU in Afriško unijo, katerega cilj je vzdrževanje miru in stabilnosti na afriški celini; ugotavlja, da EU prispeva k vzpostavitvi arhitekture za mir in varnost v Afriki, ter v ta namen podpira mirovna prizadevanja Afriške unije in regionalnih afriških organizacij, kot je Gospodarska skupnost zahodnoafriških držav (ECOWAS), pri premagovanju nestabilnosti, negotovosti in teroristične grožnje vse od Afriškega roga pa do Sahela;
113. opozarja, da EU prispeva največ sredstev v proračun sil AMISOM, in poudarja, da je treba izoblikovati strateško vizijo glede prihodnosti te operacije;

EU in ZN

114. pozdravlja dobro sodelovanje, ki sta ga vzpostavila Evropska služba za zunanje delovanje in oddelek Združenih narodov za mirovne operacije; ugotavlja, da bi lahko EU s svojimi taktičnimi bojnimi skupinami zagotavljala enoto za takojšnje posredovanje v nujnih mirovnih operacijah, ki jo bodo pozneje nadomestile sile Združenih narodov;

EU in OVSE

115. poudarja pomen sodelovanja med EU in OVSE v regijah v skupnem interesu in pri vprašanih, kot so preprečevanje konfliktov, krizno upravljanje, rehabilitacija po konfliktih, pa tudi spodbujanje in krepitev pravne države; je zadovoljen, da se je to sodelovanje v zadnjih letih razširilo in poglobilo, vendar poziva k tesnejšemu usklajevanju in ustvarjanju sinergij pri reševanju kriz in konfliktov, preprečevanju podvajanja prizadevanj in razvoju stroškovno učinkovitih pristopov;

Evropska unija in države nečlanice

116. poudarja pomen stalne močne čezatlantske povezave in pozdravlja sodelovanje med EU in Združenimi državami Amerike v operacijah kriznega upravljanja, med drugim EUTM Somalija, EUNAVFOR Atalanta, EULEX Kosovo in EUPOL Afganistan;
117. pozdravlja okvirne sporazume, ki jih je EU doslej sklenila z dvanajstimi državami nečlanicami, da bi tako omogočila njihovo sodelovanje v civilnih in vojaških operacijah v okviru SVOP;

118. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic, generalnemu sekretarju zveze Nato, predsedniku parlamentarne skupščine zveze Nato, generalnemu sekretarju Združenih narodov, predsedujočemu OVSE in predsedniku parlamentarne skupščine OVSE.

MANJŠINSKO MNENJE

o izvajanju skupne varnostne in obrambne politike (na podlagi letnega poročila Sveta Evropskemu parlamentu o skupni zunanji in varnostni politiki) (12562/2011 – C7-0000/2012 – 2012/2138(INI))

Odbor za zunanje zadeve, poročevalec: Arnaud Danjean

Manjšinsko mnenje, ki sta ga vložila poslanca Sabine Lösing in Willy Meyer v imenu skupine GUE/NGL

Poročilo zagovarja dodatno militarizacijo EU, zahteva vojaško neodvisnost s povečanim vlaganjem v oborožitev, obrambo in vojaški sektor kljub finančni in gospodarski krizi, vojaške operacije (urjenja), načrtuje EU kot vojaško zvezo, zagovarja sodelovanje med EU in zvezo Nato.

Poročilu nasprotujemo, ker:

- ne predvideva civilnega mirnega reševanja konfliktov, ampak se osredotoča na obrambo, posredovanje in militarizacijo EU ter tako na obvezno stalno strukturirano sodelovanje, podpira pa tudi posredniške intervencije;
- podpira vojaške intervencije, zahteva dodatno in povečano vojaško posredovanje, vztraja pri močnih misijah SVOP, podpira štab EU;
- spodbuja uporabo razvojne pomoči (Evropski razvojni sklad) za financiranje varnostnih operacij;
- podpira in spodbuja dodatno civilno in vojaško sodelovanje ter zagovarja podrejenost področij politik SVOP;
- izsiljuje z dejstvom, da zmanjšanje sredstev za obrambo lahko privede do pomanjkanja verodostojnosti;
- podpira vojaški industrijski kompleks;
- podpira mehanizem ATHENA in sili k njegovi uporabi ter uporabi bojnih skupin.

Zahtevamo:

- korenito, tudi jedrsko, razorožitev na ravni EU in na svetovni ravni;
- prepoved uporabe razvojne pomoči za vojaške namene;
- izvajanje vseh dejavnosti dosledno v skladu z ustanovno listino ZN in mednarodnim pravom;
- civilno EU, strogo civilno mirno reševanje konfliktov in pristop k njim, ločitev civilnih in vojaških ukrepov;
- dosledno ločitev EU od zveze Nato.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	25.10.2012
Izid končnega glasovanja	+: 48 -: 7 0: 8
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Elmar Brok, Jerzy Buzek, Tarja Cronberg, Arnaud Danjean, Michael Gahler, Marietta Gianaku (Marietta Giannakou), Ana Gomes, Andrzej Grzyb, Anna Ibrisagic, Liisa Jaakonsaari, Anneli Jäätteenmäki, Jelko Kacin, Ioanis Kasulidis (Ioannis Kasoulides), Tunne Kelam, Nicole Kiil-Nielsen, Evgeni Kirilov, Maria Eleni Kopa (Maria Eleni Koppa), Andrej Kovačev (Andrey Kovatchev), Eduard Kukan, Vytautas Landsbergis, Ryszard Antoni Legutko, Krzysztof Lisek, Sabine Lösing, Ulrike Lunacek, Mario Mauro, Alexander Mirsky, Annemie Neyts-Uyttebroeck, Norica Nicolai, Raimon Obiols, Justas Vincas Paleckis, Pier Antonio Panzeri, Ioan Mircea Pașcu, Alojz Peterle, Bernd Posselt, Hans-Gert Pöttering, Cristian Dan Preda, Fiorenzo Provera, Libor Rouček, Tokia Saïfi, José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, Nikolaos Salavrakos, Jacek Saryusz-Wolski, György Schöpflin, Werner Schulz, Laurence J.A.J. Stassen, Charles Tannock, Inese Vaidere, Geoffrey Van Orden, Kristian Vigenin, Sir Graham Watson, Boris Zala, Karim Zérîbi
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Laima Liucija Andrikiienė, Haralampos Angourakis (Charalampos Angourakis), Jean-Jacob Bicep, Véronique De Keyser, Andrew Duff, Diogo Feio, Hélène Flautre, Antonio López-Istúriz White, Marietje Schaake, Helmut Scholz, Luis Yáñez-Barnuevo García